

dering efter § 9, stk. 2, nr. 2 eller 3, hvor længe påbudet finder anvendelse. Man vil således ikke kunne forvente, at man straks efter afslutningen af en konkurs eller en gældssanering på ny kan anses for at opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe påbuddet skal gælde. Varigheden kan ansættes fra 1 til 5 år eller indtil videre. Reglen er i overensstemmelse med øvrige regler om rettighedsfortabelse, jf. fx næringslovens § 7 b.

Finanstilsynets afgørelser kan sædvanligvis påklages til Erhvervsankenævnet af det selskab, som omfattes af § 7, stk. 1, eller det bestyrelsesmedlem, som påbuddet retter sig imod, jf. § 88 i lov om værdipapirhandel m.v. Denne klageadgang opretholdes.

Det foreslås i *stk. 5*, at påbud om, at et selskab skal afsætte en direktør eller påbud om, at et bestyrelsesmedlem skal nedlægge sit hverv af retssikkerhedsmæssige grunde også skal kunne prøves ved domstolene. Det foreslås samtidig, at Finanstilsynet skal være ansvarligt for at indbringe sagen for domstolene, og at dette skal ske inden for en frist på 4 uger. Det fremgår derfor af *stk. 5*, at selskabet og den person, som et påbud efter *stk. 1-3* retter sig mod, kan forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene. En anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at påbuddet er udstedt. Når Finanstilsynet har modtaget anmodningen, skal sagen anlægges inden 4 uger. Der stilles ingen formkrav til anmodningen.

Det foreslås samtidig, at en anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke kan tillægges opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog foreslås det, at retten skal have mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller forblive i sin stilling, mens sagen verserer for retten.

Endvidere foreslås det i *stk. 6*, at Finanstilsynet får hjemmel til af egen drift eller efter ansøgning at tilbagekalde et påbud. Det vil især være relevant i forhold til påbud, som ikke er tidsbegrænsede.

I tilfælde hvor en person, som er blevet påbudt at nedlægge sit hverv eller fratræde sin stilling, ansøger om at få påbuddet tilbagekaldt, men hvor Finanstilsynet afslår denne ansøgning, indføres der som udgangspunkt samme mulighed for domstolsprøvelse som efter *stk. 4*. Det indebærer, at ansøgeren vil kunne forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter, at vedkommende har indgivet begæring herom til Finanstilsynet.

Det er ikke muligt at begære et afslag på at omgøre et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene. Det er heller ikke muligt at begære et afslag på tilbagekaldelse af et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene, før der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter, at en domstol senest har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse. De foreslåede begrænsninger har kun betydning for muligheden for at kræve sagen indbragt for domstolene af Finanstilsynet. En person, som har modtaget et afslag på sin ansøgning, vil til en hver tid have mulighed for selv at anlægge sag ved domstolene.

I medfør af det foreslåede § 93, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 22, straffes et bestyrelsesmedlem, som ikke efterkommer et påbud udstedt af Finanstilsynet i henhold til *stk. 2* og *stk. 3, 2. pkt.*, med bøde.

Foruden de ovenfor nævnte sanktionsmuligheder foreslås det i *stk. 7*, at Finanstilsynet fortsat får mulighed for at inddrage tilladelsen til et selskab omfattet af § 7, stk. 1, hvis det ikke efterkommer et påbud om at afsætte en direktør. Endvidere vil Finanstilsynet fortsat have mulighed for at inddrage virksomhedens tilladelse, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et af Finanstilsynet udstedt påbud. Derved sikres Finanstilsynet en sanktionsmulighed, som vil kunne benyttes i de helt ekstreme situationer, hvor en virksomhed eller en person ignorerer såvel påbud som bøder. Hertil kommer, at det følger af MiFID-direktivet, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal have kompetence til at inddrage en virksomheds tilladelse, hvis et eller flere ledelsesmedlemmer ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Med den foreslåede ændring tilsigtes en anvendelse af bestemmelsen svarende til § 351 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Til nr. 4

Bestemmelsen foreslås ophævet som en konsekvens af, at den med visse ændringer er flyttet til *stk. 6* i den foreslåede § 12 e, jf. lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 16, stk. 3, ændres, så operatører af et reguleret marked ikke er forpligtet til at anvende en betegnelse, der viser, at der er tale om et reguleret marked, hvis det i stedet klart fremgår, hvilke regler der er knyttet til værdipapirer, som er optaget til handel på det pågældende marked.

Dette betyder, at der bliver en valgmulighed for operatører af regulerede markeder i relation til betegnelsen for det regulerede marked. Operatøren kan vælge en af følgende modeller: